

РЕШЕНИЕ

№ 3898

гр. София, 11.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 20.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2553** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2, вр. ал. 1 ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма], против Решение № ПО-10/30.01.2013 г. на директора на ТД на НАП – С., потвърждаващо издаденото от публичен изпълнител при същата дирекция Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № 3550/20.12.2012 г.

Жалбоподателят, след редовно призоваване не изпраща процесуален представител. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на постановлението и на решението, като се твърди, че: искането на органа по приходите, за налагане на предварителното обезпечение, както и оспорваното решение не са мотивирани; налагането на предварителни обезпечителни мерки затруднява дейността на дружеството. Искането е, да бъде отменено решението на териториалния данъчен директор. Не представя доказателства в подкрепа на жалбата си, включително такива, че постановлението на публичния изпълнител пречатства дейността на дружеството.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С., чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Желаете присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на доказателствата приема следното.

Със Заповед № 1206598/30.08.2012 г. компетентен орган по приходите при ТД на НАП – С. е възложил извършване на ревизия на [фирма], за установяване на данъчни задължения. Изготвено е от ръководителя на ревизиращия екип искане (л. 19), въз основа на което публичен изпълнител при ТД на НАП – С. е наложил с

Постановление, изх. № 3550/20.12.2012 г. (л. 16) предварителни обезпечителни мерки – запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, до размер 102 215, 92 лева, представляващ предполагаеми, предстоящи за установяване задължения на дружеството. Дружеството е оспорило постановлението пред директора на същата териториална дирекция, който с обжалваното в настоящото производство Решение № ПО-10/30.01.2013 г. (л. 9) е оставил жалбата без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след извършената в резултат на обсъждане на доказателствата и на доводите на страните проверка за законосъобразност, според изискванията на чл. 160, ал. 2 ДОПК, излага следните мотиви по съществуването на спора. Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

Искането от 15.12.2012 г. (л. 19) на ръководителя на ревизиращия екип е направено „в хода на ревизията”, по смисъла на чл. 121, ал. 1 ДОПК, т.е. след издаване на ЗВР № 1206598/30.08.2012 г. Оспореното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № 3550/20.12.2012 г. е законосъобразно. До същия извод е достигнал и решаващият административен орган, за да го потвърди, след като (противно на твърденията на оспорващия) е обсъдил всички, противопоставени му с жалбата възражения. Решението е правилно и не са налице основания за отмяната му.

Институтът на предварително обезпечаване на притежание е характерен за гражданското право и преценката за използването му винаги е свързана с вероятна основателност. Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, с наименование „Предварително обезпечаване на вземанията” дава възможност на орган по приходите, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт, ако прецени, да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Редът за налагането на предварителните обезпечителни мерки е указан в ал. 2 на чл. 121 ДОПК, а обектът на обезпечаване и ограниченията за това са очертани в ал. 3. Макар и да действа по своя преценка, органът, който предлага налагането на мерките е задължен да съобрази установените до този момент в хода на ревизия фактически данни и именно въз основа на тях, а не абстрактно да прецени вероятността, която съществува, събирането на предполагаемите задължения да бъде затруднено впоследствие, като се има предвид и финансовото състояние на ревизираното лице. От своя страна публичният изпълнител няма задължение и не разполага с обективна възможност, а дори и с компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи (или извършили) ревизията, досежно водене на счетоводството, реалност на доставки и пр. Той, като орган, който е оправомощен да наложи предварителните обезпечителни мерки следва да съобрази, освен дали предложението е мотивирано, и дали мерките ще бъдат съобразени с установените в ал. 3 на чл. 121 изисквания и условия. В този смисъл Съдът приема, че искането на органа по приходите е мотивирано, като дори е приложен списък на данъчни фактури, издадени от т. нар. „рискови доставчици”, по които фактури [фирма] е претендирано право на приспадане на данъчен кредит.

Данните и доказателствата, с които са разполагали органите по приходите са позволявали да бъде направено обосновано предположение за размера на публичните задължения на ревизираното дружество. Публичният изпълнител правилно е

преценил, че следва да наложи запор върху банковите сметки, след като е установил, че недвижимите имоти, които притежава дружеството са обременени с вещни тежести.

В съдебното производство по оспорване на решението, с което се потвърждава постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки Съдът разполага с възможност да отмени обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията на чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки. Предвид изложените по – горе мотиви Съдът не намира основание да отмени оспореното решение и постановлението на публичния изпълнител, тъй като, от една страна длъжникът не представя доказателства за обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа на предполагаемото задължение, а от друга – не сочи доказателства за „сериозно възпрепятстване”, по смисъла на чл. 121, ал. 3, изр. първо ДОПК на дейността на дружеството.

Исходът на съдебния спор определя като основателна заявената от пълномощника на ответника претенция за юрисконсултско възнаграждение и Съдът определя същото на 150 лева.

Водим от горните съображения и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, вр. чл. 197, ал.ал. 1 - 4 ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на [фирма], против Решение № ПО-10/30.01.2013 г. на директора на ТД на НАП – С., потвърждаващо издаденото от публичен изпълнител при същата дирекция, на основание чл. 121 ДОПК Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, изх. № 3550/20.12.2012 г.

ОСЪЖДА [фирма] – ЕИК:[ЕИК], с адрес: [населено място],[жк], блок 60, вход „А”, ет. 4, ап. 10, представлявано от И. А. П. да заплати на Териториална дирекция на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 лв. (сто и петдесет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: